

Zoektocht naar identiteit in dans 'diable au corps'

DOOR ROOS VAN PUT

Wat bepaalt je identiteit? De sociale omgeving waarin je verkeert, je zakelijke bestaan, je wortels en het milieu waarin je opgroeit, hoeveel keus heb je om te zijn wie je bent? Het waren niet alleen boeiende maar ook uiterst actuele vragen die dienden als uitgangspunt bij de voorstelling 'Diable au corps' van Jérôme Meyer en Isabelle Chaffaud.

Tegenwoordig is identiteit een heet hangijzer, je hoeft de kranten maar open te slaan of er is wel een discussie gaande, hier of in het buitenland. Wanneer dit in het gesprek ter sprake komt memoreert Jérôme Meyer zijn roots, hij is een Zwitser. "In mijn geboorteland bestaan er vier talen en daar is al sinds jaar en dag een hoop gedoe over". Samen met Isabelle, een Française, woont hij al geruime tijd in Nederland. Samen werkten ze op verschillende plekken in de wereld, zien zichzelf als kosmopoliet. Isabelle: "Ik heb Frankrijk al zo'n vijftien jaar geleden verlaten, heb het land eigenlijk nooit gemist, maar realiseer me wel heel sterk dat mijn wortels daar liggen. Heb toch een band met mijn geboorteland".

De zoektocht naar je ware ik vertaalde het duo naar een dansvoorstelling waarin een sterke fysieke danstaal de bewegingen bepaalt. "Naast dans maken we

ook gebruik van tekst", licht Isabelle toe. "Dans en tekst zijn beide autonoom, de tekst is dus geen aanvulling, maar een wezenlijk, zelfstandig onderdeel. Diable au corps is een Franse uitdrukking die we wel eens bezigen als we naar het gedrag van een baby kijken. Die pakt iets op en is vrijwel meteen afgeleid door iets anders. Dat kun je vertalen naar een soort rusteloze staat van zijn wanneer je de uitdrukking toepast bij volwassen mensen".

FRAGMENTATIE

Diable au corps wordt gedanst door vijf dansers, drie mannen en twee vrouwen. Om het concept vorm en inhoud te geven in beweging koos choreograaf Jérôme Meyer voor fragmentatie. Losse onderdelen die uiteindelijk toch een geheel vormen. Hij licht toe waarom er wat hem betreft verwantschap aanwijsbaar is met stromingen binnen de geschiedenis van de beeldende kunst uit de 20ste eeuw, zoals met surrealisme en dadaïsme. "De ene stroming is gerelateerd aan dromen, de ander aan absurditeit. Op een organische manier verhouden echter alle fragmenten zich toch tot elkaar. Datzelfde gebeurt in deze voorstelling. Ik tracht, als choreograaf, mensen op een andere manier naar elkaar te laten kijken. Vaak neem je iets als vanzelfsprekend, dat geijkte

patroon probeer ik te doorbreken, wil kijken of ik een nieuwe horizon kan blootleggen".

PERSOONLIJKHEDEN

Binnen hun oeuvre is Diable au corps een nieuwe stap in de ontwikkeling, het duo verkent onontgonnen gebied. Want waar zij bijvoorbeeld met het eerdere Corps à corps in een duet de relatie tussen twee mensen onderzochten, zowel op het terrein van confrontatie en conflict als op het gebied van harmonie, gaat het binnen Diable au corps veel meer om het specifieke karakter van het individu. Daarnaast staat de expressie van het lichaam centraal, buiten alle maatschappelijke, politieke en sociale codes om. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het duo bij het casten voor deze voorstelling naar sterke persoonlijkheden heeft gezocht. Mensen die binnen een groep van vijf hun eigen uitstraling behouden. Maar die aan de andere kant, ook sterk op elkaar kunnen reageren. Zullen ze zich aan de ander overgeven of blijven ze als individu overeind?

Diable au corps, Jérôme Meyer en Isabelle Chaffaud. Donderdag 10 januari (première), vrijdag 11 en zaterdag 12 januari in Theater Korzo, Prinsstraat 42, Den Haag, aanvang 20.30 uur. Zie: www.korzo.nl. Tournee.



Diable au Corps, de nieuwe choreografie van Jerome Meyer en Isabelle Chaffaud. FOTO: JORIS JAN BOS